

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1233	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Åpen
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr NGU Bergarkiv 1369	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Porsangerfeltet				
Forfatter Johs. Færden		Dato 09 1951	Bedrift NGU	
Kommune Porsanger	Fylke Finnmark	Bergdistrikt Troms og Finnmark	1: 50 000 kartblad 20353	1: 250 000 kartblad
Fagområde Geologi	Dokument type	Forekomster Porsanger Malmfelt: Karinhaugen Poicecuru Sorgusdalen		
Råstofftype Malm/metall	Emneord			
Sammendrag Rapporten gir en oversikt over rapporter fra Porsangerfeltet som finnes ved NGU, og en beskrivelse fra diverse befaringer i feltet og en geologisk oversiktskartlegging.				

Porsanger kislefelter

Porsangerfeltet.

1369

Porsangerfeltet ligger i bunnen av Porsangerfjorden. Det fører kobbermalm og kismalm.

Våre undersøkelser i feltet foregikk i tiden 28/7-16/8 1951. Det undersøkte område vil fremgå av det vedlagte kart. Undersøkelsene besto av befaringer med prøvetagning av malm samt geologisk kartlegging. For befaringene engasjerte vi en kjentmann.

Om Porsangerfeltet foreligger det følgende rapporter:

O.Nordenskjöld: On the Copper-Ores in the District of Porsanger. 1909.

I N.G.U.s bergarkiv:

Nr.		
169	Prøverapport 1908	E. Stoltz.
170	Porsangerfeltet 1937	A.O.Poulsen.
171	" 1938	B.Smol.
312	" 1940	A.O.Poulsen.
313	Analyserapport 1940	Windvolds kjem. lab.
314	Geofys. Unders. 1939	Geofysisk Malmleting.
573	Porsangerfeltet 1911	W.C.J.Rasmussen.
574	" 1908	O.Nordenskjöld.
575	" 1912	"
576	" 1908	E.Stoltz.
577	" 1912	Ph. Neuser.
578	" 1913	Hunger.
579	"	S.Smith.
587	Geofys.rapport 1938	R.Geneslay.
588	Porsangerfeltet 1932	F.Carlson.
589	" 1907	S.Holmsen.
915	Flotasjonsrapp. 1931	A. Forfang.

Kobbermalmen består av kobberglans, broget kobber, litt malakitt og kobberkis. Den forekommer i amfibolitt.

Det er tidligere utført prøvetagnings, sprengnings, og diamantboringsarbeider i kobbermalmfeltene, særlig på Karinhaugen. På Páicécuru er det drevet en ca 40 m lang stoll (tverrslag) og på Gullsynken er det drevet ned en synk. Dertil er det foretatt endel geofysiske målinger på kobbermalmfeltene.

Våre befaringer av kobbermalforekomster omfattet Karinhaugen, Gammehaug, Lautejänka (Löydejängä), Poicecuru, Rättavannene og Gullsynken. Vi tok prøver av endel småskjerp mellom Brennelv bro og Karinhaugen. På Karinhaugen ble det også tatt noen prøver. Vi foretok en geologisk kartlegging for å finne ut om amfibolitten er jevnt kobbermalmimpregnert eller om malmen er begrenset til linser og ganger. Vi håpet å finne store mengder fattig men drivbar malm ($> ca 3\% Cu$).

Det er mitt absolutte inntrykk at malmen er begrenset til linser, muligens ganger. Etter E. Stoltz prøverapport (169) har malmgangene enten tilfredsstillende mektigheter men for lav kobbergehalt, eller god kobbergehalt men for små mektigheter. A.O.Poulsens diamantboringsrapport (312) fra Karinhaugen viser at det samme er tilfelle mot dypet.

Jeg vil derfor fraråde at det legges mere arbeide på Porsangerfeltets kobbermalforekomster.

Kismalmen fører kismineralene svovelkis, magnetkis og

kobberkis. Malmen finnes i noen lange rustsoner. De er lagt inn på det vedlagte kart, vesentlig etter O.Nordenskjöld. Rustsonene er omtalt av Nordenskjöld og i rapportene 573, 574, 576, 577, 578, 579, 587, 588, 589. I disse rapportene er rustsonene tildels betegnet som meget lovende. Det er tidligere utført endel røskings og sprengningsarbeide på sonene, ~~men~~ men noe resultat kom en ikke til da det viste seg å være vanskelig å komme gjennom rustforvitringen og ned på uforvitret malm.

Av disse tidligere utførte arbeidene, fant vi bare noen som er utført i Nordenden av Gaggavann. P.g.a. rustforvitringen er det vanskelig å si noe sikkert om forekomsten, men det vi så er bare fattig kisimpregnasjon i kvartsittisk skifer. Impregnasjonen er mest svovelkis, noe magnetkis og lite kobberkis. Etter rapportene å dømme, synes de andre tidligere undersøkte partiene av rustsonene å være av noenlunde samme beskaffenhet, d.v.s. sterkere eller svakere impregnasjoner. Men muligheten for at det kan finnes partier med drivverdig malm i rustsonene kan ikke utelukkes.

Om en undersøkelse av rustsonene skulle være ønskelig, ville jeg legge den til den nordre rustsone, fra nord for Algasvouvdejåvve, til nord for Dalsvann og videre til syd for og forbi Aslakvann. En slik undersøkelse bør etter min mening skje ved et samarbeide mellom Geofysisk Malmleting og Norges Geologiske Undersøkelse. Ved et slikt samarbeide vil geologene kunne bruke G.M.s stikningsnett som kartgrunnlag for en detaljert geologisk kartlegging. En kan følge opp med røsking, spretting og kanskje diamantboring på de mest lovende indikasjoner. Til røskings og sprettingsarbeidet bør en ha en bensindrevet bormaskin. En slik maskin er lett å transportere, arbeider relativt raskt og kan bære hull på nesten 2 m. En ulempe er at maskinen ikke kan brukes om det kommer vann i borchullene.

Oslo i september 1951.

Johs. Fården
Johs. Fården.

